

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2009

5. volební období

960/1

Stanovisko vlády

k návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady
č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů

předložené dopisem předsedy vlády Jana Fischera ze dne
7. prosince 2009 (čj. 19057/09 - OVA)

Stanovisko

vlády k návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tisk č. 960)

Vláda na své schůzi dne 7. prosince 2009 projednala a posoudila návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (sněmovní tisk č. 960), a přijala k němu toto stanovisko :

Vláda souhlasí s obecným záměrem navrhovatelů zlepšit a zvýšit úroveň kontroly hospodaření s veřejnými prostředky prostřednictvím rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, jakož i se snahou upravit elementární otázky organizace Nejvyššího kontrolního úřadu v Ústavě České republiky.

Bez ohledu na výše uvedené však vláda považuje za potřebné, aby při dalším projednávání návrhu byly zohledněny tyto připomínky:

K čl. I

K čl. 97 odst. 1

Vymezení nově navrhované kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu k územním samosprávným celkům (věta druhá) je nutné zpřesnit. Navrhované fakultativní pojetí kontroly zákonnosti hospodaření územních samosprávných celků se totiž jeví jako problematické, není-li jasné, za jakých podmínek, významněji odlišných např. od přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků podle zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, může Nejvyšší kontrolní úřad tuto kontrolu provádět.

Vláda proto doporučuje stanovit kompetenci Nejvyššího kontrolního úřadu kontrolovat zákonnost hospodaření územních samosprávných celků jednoznačně (slovem „kontroluje“) s tím, že podmínky výkonu této působnosti stanoví zákon.

Vláda dále doporučuje ve větě první dořešit kompetenci Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu k navržené formulaci „kontroluje ... příjmy ... podle státního rozpočtu“, neboť není zřejmé, zda jde o kontrolu, která jinak přísluší územním finančním orgánům, nebo např. o kontrolu, která spočívá v nakládání s příjmy v rámci

státního rozpočtu, ve větě druhé nutno přezkoumat věcnou správnost navržené formulace „kontrolovat zákonnost ... příjmů ... podle jejich rozpočtů“ a ve větě třetí slovo „další“ nahradit slovem „i“, neboť není zcela jasné, o jaké „další“ hospodaření fyzických a právnických osob s veřejnými prostředky jde.

K čl. 97 odst. 2

Vláda doporučuje, aby ustanovení upravovalo, alespoň formou explicitní delegace na zákonnou úpravu, též podmínky volitelnosti, resp. jmenování a dále též způsob a podmínky odvolání prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu.

K čl. 97 odst. 3

Vláda nepovažuje formulaci věty první „Na výkonu působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu se podílí ...“ za vhodnou. Ke zvážení proto předkladatelům doporučuje např. formulaci „Nejvyšší kontrolní úřad se skládá z 15 členů, které volí Poslanecká sněmovna; členové Nejvyššího kontrolního úřadu se v rozsahu stanoveném zákonem podílejí na výkonu působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.“.

Ve větě druhé vláda doporučuje slova „ve sboru“ nahradit slovy „v kolegiu“ tak, aby text byl konformní s ustanovením § 13 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

K čl. 97 odst. 5

Vláda upozorňuje na skutečnost, že předmětné ustanovení opomíjí problematiku kárné odpovědnosti prezidenta, viceprezidenta a členů Nejvyššího kontrolního úřadu.

K čl. II

Navrhovaná účinnost prakticky vylučuje souběžné provedení novelizace zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů a jiných dotčených předpisů. S ohledem na to vláda doporučuje stanovit delší legisvakanní lhůtu.